

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Mesečni prilog »Sokolska Prosveta«

God. II. - Broj 40.

Ljubljana,
1. oktobra
1931.

Izlazi svakog četvrtka • Godišnja pretplata 50 Din • Uredništvo nalazi se u Učiteljskoj tiskari, Frančiškanska ulica 6, telefon broj 2312, uprava u Narodnom domu, telefon broj 2543 - Ljubljana • Račun poštanske štedionice broj 12.943 • Oglasi po ceniku • Rukopisi se ne vraćaju

TOMO F. KRALJIĆ (Ljubljana):

Selu smo potrebni

S raznih nam se strana predbaže, da je Sokolstvo organizacija, koja se preživljuje. Čak da se je i prezivila.

Takve glasove ne slušamo samo — s nama protivne strane — da se Sokolstvo umanji važnost u našem narodu — nego to možemo čuti i od njegovega osvedočenog i iskušanog sokolskog radnika. Nisu to obične reči i običajna »mlaćenja prazne slame« neuposlenih ljudi, nego to ima, bez sumnje, i svojih opravdanih i dubljih razloga, s kojima treba da računamo i preko kojih ne smemo preći s lakin osmehom preko lica. Biće sve kako razlog, da smo pokazali u izvršavanju svojih nastojanja pre malo aktivnosti, ispravnog sokolskog shvaćanja i samozataje. U tom će — metnimo ruku na srce — biti i prilično istine. Međutim, to još nije ni izdaleko dovoljno jak i opravdan razlog, da bi se moglo govoriti o sokolskoj živeli.

Sokolski rad treba da osvetlamo sa svih strana, da ga objektivno prošudimo i stvorimo nepristran zaključak, koji će nam ukazati u pravom svetu ceo naš rad sa svim svojim dobrim i lošim stranama i posledicama, i ujedno utri put, kojim treba da krenemo.

Da se je Sokolstvo, kao nacionalna, vaspitna, kulturna, gimnastička, ili pak kao idejna organizacija preživelo, ne možemo ni na čas poverovati, niti dozvoliti ikome, da nam takva sumnjeničenja, omaložavanja i suvišnost našeg opstojanja predbacuje.

Nešto ipak moramo uvažiti, pa makar erpi poučak i od naših protivnika i od naše braće, koja — u dobroj veri — misle, da je Sokolstvo izvršilo svoju zadaču i ispunilo svoj radni program.

Sokolstvo nije još izvršilo svog radnog programa, a niti se je preživelo. Sokolstvo živi, ali ono mora da se razvija, radi i stvara. Kad je kao živo biće i kad se kao takvo razvija, treba u vezi s time i da se srazmerno razvija i sokolski program, sokolski ciljevi i sokolski rad. Sve to treba da ide u skladu i paralelno s razvijanjem naroda i da se upravlja rad prema potrebama i stanju narodnom. Iz naroda za narod, naša je lozinka, koja nas mora svagda, svuda i svagde voditi. To ne znači da Sokolstvo mora kretnuti drugim pravcem i menjati svoj dosadanji smer. Naprotiv. Sokolstvo neće da otstupa od svoje ideje, svojih načela i svojih pregona, ali program rada, sistem, usredotočenje svojih nastojanja treba donekle modificirati, odnosno, da se jasnije izrazimo, proširiti. Sokolstvo treba upotpuniti i prilagoditi ga (u izvesnoj grani sokolskog rada) opštim prilikama i to onih koje su nastale, i onih koje nastaju. Dakako, sve u pravo vreme i na pravom mestu, da se nebi kosišo s osnovnim, bitnim principima Tyrševe ideje.

Pitaju nas: da li je naš rad savremen, evolutivan, i da li ide usporedivo s opštim narodnim pitanjima, a potreba svoga kraja napose? — Mogli bismo odgovoriti i da: i sa: ne. Prema tome, kakvim se očima gleda na Sokolstvo, i kako ono izvršava svoj nalog u svome kraju, u svome društvu; kako članstvo shvaća svoju dužnost, i kakav se karakter podaje sokolskom delovanju.

Sokolski rad zaseća u svu savremenu pitanja i ono učestvuje u svim problemima, koja nisu suprotna sokolskoj ideji, a koja donose izravno ili neizravno koristi i probitaka svome narodu. U sokolsku radnu svestranost nećemo se ovde upuštati, jer nam to nije ni namera. Zečeli bi samo podvuci ono, čemu Sokolstvo posvećuje glavnu, a čemu sporednu važnost.

Naša glavna zadaća, po shvaćanju velike većine, ne samo običnih sokolskih pripadnika, nego i znatnih sokolskih funkcijonera i priznatih sokolskih radnika, bila bi: gajenje telovežbe i budenje nacionalne svesti. Isto dakle, kao za vreme osnivanja Sokolstva, mada je bila telovežba u ono vreme, stalno, drugostepene važnosti, a nacionalizam bio je srž svih sokolskih pregona. To je za ono vreme bio ispravan, a kako se je kasnije uvidelo, možda i jedini pravi put, da se dode do nacionalnog oslobođenja i ujedi-

njenja slovenskih naroda. Sokolstvo je tome radu vrlo mnogo doprinelo i žrtvovalo, što je i zlatnim slovima ispisano na stranicama sokolske i nacionalne istorije sviju Slovenija.

Danas je stanje u mnogočemu izmenjeno. Oslobođenje i ujedinjenje Slovena postalo je u glavnom stvarnošću, i u današnjem je Sokolstvu isto tako sveta dužnost da čuva krvlju stečene pravice, razvija sveslovensku bratsku uzajamnost i širi ljubav prema svojoj slobodnoj i ujedinjenoj otadžbini. Nacionalizam nam je danas, kad promatramo političko stanje država u svetu, a osobito onih oko nas, potoran, i mi treba da ga podržavamo i jačamo. Ali nacionalizam stvaran, trezan i ozbiljan, svakome pristupačan i shvatljiv, bez ikavih primesa importiranog šovinizma.

Sokolske telovežbe nećemo i ne smemo zapuštati, niti joj podavati manju važnost, nego što joj po svojoj ulozi pripada. Osobito danas ne, u vreme fizičke dekadance i raspojasnosti nezdravog sporta. To tim pre kad znamo, da nas sa svojim javnim nastupima baš ona najjače veže uz javnost, uz narod. U ničemu dakle opadanje, nego većito i stalno dizanje, napredovanje i usavršavanje.

Ovi sokolski radovi, naime: nacionalizam i telovežbe, bili bi — kako smo već spomenuli — po tumačenju mnogobrojne naše braće i nebraće, glavni i gotovo jedini zadaci svakog našeg sokolskog društva, odnosno svake sokolske postojanja.

Postavljaju se stoga s pravom pitanje: da li su samo telovežba i buđenje nacionalizma osnova i glavni stupovi svega sokolskog rada, ili samo jedan deo, t. j. karika lancu sokolskih ciljeva i sokolskih pregona, i da li to mogu biti glavni i jedini zadaci svakog našeg sokolskog društva, odnosno čete, bez razlike u kom se krajtu i u kakvim se opštlim prilikama nalazi?

Mislimo prvenstveno na naša sokolska društva na selu i na naše sokolske čete.

Mi bi na ovo odgovorili samo: Ne mogu biti niti glavni, niti jedini. Mogu biti samo među glavnima. Takav bi rad za veliku sokolsku organizaciju bio i sviše malen. Trgati ne možemo ničesa, jer se sokolske grane tako isprepleću medusobno, da ih je nemoguće deliti ili ispuštiti. Mi se možemo samo radno uvećavati. Polje sokolskog delovanja tako je široko, a izvori za taj rad tako i bujni i nepresušni. Zato se ne smemo zaustavljati samo na nacionalizmu i sokolskoj telovežbi, već moramo krenuti dalje, da Sokolstvo postane potpuno, savršeno i da naš narod uvidi da mu je i potrebno.

Seljaštvo je srčika našega naroda. Dakle i Sokolstva. To mi vrlo dobro znamo i u tom smeru moralj bitno srazmerno upraviti i naš rad i naša nastojanja. Govoriti našem braću, seljaku samo i jedino o nacionalizmu kod praznog želuca, i o »velikim kovrtljajima«, nakon umornog dnevnog rada, mislimo, da će urođiti slabim plodom i da neće imati onoga trajnoga i željenog uspeha. Rad u našim seoskim sokolskim društvinama i četama, trebao bi da počiva na drugim temeljima na drugoj osnovi. Naše je selo prosvetno zaostalo. Upravo graca u neznanju. Higijenski još je u povojima. Moralno nije na visokom stupnju, a gospodarski guši se u dugovizma, a opet najviše s neznanja. Tu treba da Sokolstvo pomogne, doskoči, pruži ruku pomoćnicu, da pridigne naše selo iz onog kala i blata u kojem se u svakom pogledu nalazi. Sejljak će uvideti blagotorno delovanje Sokola, uvideće i osjetiće koristi, koje mu Sokolstvo pruža i ono će mu poštati potrebom, kao svakidanji hleb.

Selo, seljaka duhovno pridignut, a gospodarski ga postaviti na vlastite noge, to neka bude naša nastojanje, naša zadatka i naš rad na selu. Kad to postignemo, naći će se čitav naš narod u kolu sokolskog bratstva. Budemo li tako radili, o sokolskoj izvelosti neće nikо moći da govoriti. Neprijatelji Sokolstva učutae, a naša zaspala braća prenue se iz sna.

Uspesi na ovom polju rada polaganju dolaze, ali su sigurni i tim draži, zato jer su potrebni, jer niču iz ljubavi prema svom zapuštenom bratu. Za ovakav rad nije potreban ni ve-

liki broj sokolskih radnika, ni bogzna kakva narocita sprema. Radnika Sokolstvo ima u izobilju (ma da je mnogo zvanih, a malo odabranih!), a dovoljna su za svaku jedinicu i dvojicu požrtvovnih članova, koji hoće da se u svoje slobodno vreme posvete tom radu. Samo dobre volje i ništa više. »Cvrtom se voljom i brda rušec, kaže narodna. Naš agilni Savezni pro-

svetni odbor, ove će zime, kako izgleda, u tom pravcu i raditi, pa neće ni uspeh u tom pogledu izostati.

»Sokolstvo je opšta narodna organizacija, kako se to na svakom mestu i svakom prilikom naglašava, a naša je dužnost, da Sokolstvo to shvati, uvaži i do svih granica mogućnosti i ostvari, da zaista postane opšta narodna organizacija.

HAJRUDIN ĆURIĆ (Mostar):

Sokolstvo i gimnastika

Dva pojma koje mnogi i mnogi mešaju to su Sokolstvo i gimnastika. Oni su, doduše, u uskoj i medusobnoj vezi i Sokolstvo bez gimnastike nebi se dalo ni zamisliti.

Gimnastika je starije porekla od Sokolstva. Najstarija istorija Egipćana, Babilonaca, Asiraca, Perzijanca, Kineza i drugih naroda govori o tome, kako su ovi narodi posvećivali naročitu pažnju telesnom vežbanju. U prvom redu oni su se učili različitim vojničkim vežbama, mačevanja, jahanju na konju, bacanju teških predmeta, trčanju, skakanju i t. d. Iz ovoga izlazi, da su svi ovi starci narodi uvideli, da su za obranu njihove domovine neophodno potrebni fizički zdravi i izdržljivi pojedinci, i da će im to fizičko zdravlje i izdržljivost dati samu telesno vežbanje ili gimnastika. Koliku su važnost neki od ovih naroda davali telesnom vežbanju vidi se po tome, što je isto bilo zakonom propisano.

Od svih starih naroda najozbiljnije su shvatili važnost telesnog odgoja stari Grci. Oni su prvi znali, da samo u zdravom telu može da bude zdrav i duša (skallopagathia). U tom njihovom rezonovanju mogli bismo da tražimo daleke zametke Sokolstva, onoga Sokolstva, koje će se roditi u drugoj polovici 19. veka. Poznato je, da su Spartanci odvajali slabu, bolesnu i kržljavu decu od zdrave dece i da su ovu zdravu decu odgajali na svoj način. Za kratko vreme oni su dobili fizički jake i zdrave pojedince, koji su se herojski borili i na klasičan način ginuli za svoju domovinu. Stari Grci su posvećivali pažnju i duševnom odgoju. Oni su imali specijalne zavode za telesni i duševni odgoj. To su t. zv. palestre i didaskalije. Kolikog je učecu imao telesni odgoj na grčki narod svedoče nam krasni grčki kipovi i slike, na kojima vidimo savršeno izrađena telesa. Duševni odgoj sastojao se u sviranju, pevanju, učenju govorničkoj veštini, pesništvu i t. d. Grčke olimpijade sa svim njihovim ceremonijama bile su vidan znak njihove telesne i duševne spreme. Zahvaljujući svemu tome, grčki je narod imao neku vrstu gimnastike, koja se ogledavala u trčanju, skakanju, bacanju »kamena s ramenom«, junačkim igrama, međgimana i t. d. Kao ostatak narodnih igara imamo još i danas »Morešku«, koju su gledao na Korčuli i poznatu »Šinjsku alkucu«.

Gimnastika je u Sokolstvu s a m o s r e t s t v o , pomoću kojega ono postizava svoj cilj. Ona je uži pojam od Sokolstva. Zato svaki pravi Sokol mora u prvom redu da bude fizički zdrav, jak i otporan, kako bi sa zdravim telesnim osobinama mogao da negeje i oplemenjuje svoju dušu. Gimnastika jača telo. Ona ga pravi otpornim prema svima vanjskim nepogodama. Dobar i zdrav gimnastičar može biti samo onaj, koji umereno radi. Njegov je telo lepo, zdravo, jedro i razvijeno. On lakše odoleva bolestima, da onoga, koji ne gaji svoje telo. Takav je čovek sušta protivnost zdravome čoveku, on je kržljav, slab i podleže brzo različitim bolestima.

Gimnastika je u Sokolstvu s a m o s r e t s t v o i gimnastiku i koji misle da je sama gimnastika Sokolstvo.

Tako greši i oni, koji svoje sinove i

ćerke ne šalju u sokolske redove,

koji su, pod vodstvom našeg užvišenog starašine Nj. Vis. prestolonaslednika Petra, krenuli gigantskim korakom napred.

Osnivač Sokolstva neumrli Tyrš

rekao je: »Treba jake i nesalomljive

volje, treba tačnosti i moralne čistoće,

treba snažnih grudi i mišića, treba

bratskog osećaja i čovečanske ljubavi,

koja snagu potrostručuje i sjedinjuje

u jednu nesalomljivu vezu «Držimo

se ovih njegovih reči!«

Zato greše svi oni, koji mešaju

Sokolstvo i gimnastiku i koji misle da je sama gimnastika Sokolstvo.

Tako greše i oni, koji svoje sinove i

ćerke ne šalju u sokolske redove,

koji su, pod vodstvom našeg užvišenog starašine Nj. Vis. prestolonaslednika Petra, krenuli gigantskim korakom napred.

Voditi treba računa o onim članicama,

koje stvaraju srž naših redova.

To su učenice raznih srednjih i stručnih škola, pomoćnice bilo u trgovinama,

bilo u kućnim poslovima, domaćice, šivilje i sl., zatim seoske devojke.

Svake od ovih članica u svom

dnevnom poslu teško tržuju vreme za redovito vežbu. Još teže skupi novac za članarinu. Mora imati vežbačko odjelo, a ono ne može da nabavi ispod 200 Din. Odakle da smognе novac za to? Prema svemu ovome, smemo li mi da i pomislimo, da ona može nabaviti svečani kroj za koji sam materijal stoji minimum 500 Din? Ali vidimo da ni druge članice (kao činovnici), koje bi sa izvesnim pregaranjem ipak mogle kroj nabaviti, ne nabavljaju ga.

Neće one da daju tolik novac za odru, koja s potpunim pravom nazivlju nepraktičnom i neukusnom.

Dakle, preostaje jedino da se da

de drugi svečani kroj. Najkraći bi

možda i najlaži izlaz bio, kad bi se

vežbačko odjelo nešto preinačilo za

svečani kroj, kao što je učinjeno kod

ženskog naraštaja. Verujem, da ni to

nije možda ni lako, ni zgodno, ali si-

gurno najbolji i najkraći izlaz. Na pr.

<h

ROSJA-FONSIER ◆ DRUŠTVO ZA OSIGURANJE I REOSIGURANJE ◆ BEOGRAD

kratku vežbačku suknju metnuti na širi pojas (da suknja padne do izvesne duljine pod kolenom). Za vežbanje taj bi se pojas podigao i suknja bi bila propisno kratka. Bluza može ostati ista vežbačka, kao i crne čarape i crne cipele. Ovome dodati kaput iz istog materijala i iste boje kao suknja (bilo bi lepše crveni, ali taj ima već ženski naraštaj, dok je beli nepraktičan), koji bi bio ukrašen narodnim motivima izvezenim u jednoj (na pr. crvenoj) boji, ili u više boja. Nešto je teže pitanje rupe ili kape za glavu. Rubac nije zgodan i nikako ne daje svečan izgled. Jedino možda rubac u vidu kape kao što ga imaju s. članice ČOS ili možda kapa kod članova samo modra sa crvenim temenom: ili kroj užet od kape koje naše narodne nošnje, bilo iz kojeg kraja? Možda na neki zgodan kroj primeniti motive narodne kao i na kaput?

Nekako na način sličan ovome treba rešiti to pitanje, ako želimo da uskoro svaka članica ima svečani kroj. Krok bi bio jeftin, a svaka bi ga članica mogla sama izraditi.

Dode li do sličnog rešenja nameće se samo po sebi pitanje: šta će članice koje danas imaju svečani krok? I to treba rešiti.

Ako bi pak ovakovo rešenje bilo neizvedivo s nekim naročitim razlogom, pa treba ostati pri ovome kroju, koji imamo danas, onda taj bezuvetno treba preudesiti. U tome slučaju, zašto svečani krok članica da ne bude

isti sa svečanim krojem članova? Razlika bi jedno bila u tome, što bi hlače zamenila nešto naborana suknja i što bi se izmenio okovratnik bluze. Na taj bi se način bar dobio odgovarajući svečani krok, a ujedno postiglo bi se jednoobrazovanost u odeljanju članstva.

Time, razume se, nebi ovo pitanje bilo sretno rešeno, jer bi ova lepa svečana odora bila skupa, a time nepristupačna velikom postotku članica.

Ipak jedan zaključak mora da se stvari.

Još nešto: na svome zboru ss. župske načelnice trebalo bi da izrade jedan pravilnik o nošenju kako vežbačkih odela, tako o nošenju svečanih krojeva, da se izbegne različitost tumačenjima ne samo u pojedinim župama, nego i u društvinama jedne župe. Na pr.: u kojem se slučaju smemo pojavitijati na ulici u vežbačkom odelju? — Sukanja sa vežbačkog odela skida se za vežbanje na spravama i u lakoj atletici kako na redovitim vežbama, tako na javnim nastupima, ali bi trebalo propisati visinu do koje se drže crne gaće a ne da kod nastupa izgledamo kao da smo na plaži. — U belim, kratkim čarapama nastupa se u svim vežbanjima, ali na ulici i u povorci? — Povjale su se i rukavice. Nose li se one, kakve, gde i kad?

Sve su to pitanja mala, ali važna, koja moraju imati precizne odgovore, da budemo svuda i uvek iste — Sokolice.

Iz načelništva i tehničkog odbora Saveza SKJ

Iz sednice saveznog TO od 29. septembra 1931.

Pregled protih vežbama za svesokolski slet u Pragu 1932. izvršen je za župe Dravske banovine prošle nedelje dne 27. septembra o. g. u Ljubljani. Na pregledu bile su zastupane župe: Celje, Kranj, Novo mesto i Maribor, sa ukupno 21 članom i 12 članica. Sokolska župa Ljubljana na ovaj pregled nije poslala nijednog člana i nijedne članice. Razume se, da je ta apstenica učinila na ostale župe slab utisak. Zaključilo se je sto ga pozvati Sokolsku župu Ljubljana, da saveznom načelništvu javi i odgovori, zašto nije bila zastupana na pregledu prostih vežbava.

Vežbe za članove za prijamni ispit u savezni tečaj predložio je na odobrenje br. Mačus, i to po jednu vežbu na rukama, preči, konju u širu, sa hvataljkama i na karikama. Na ispitu će se slaba ocena iz jedne grane izravnati sa dobrom ocenom u ostalim granama.

Na zbor župskih načelnika i načelnica, koji se održava dne 17. oktobra o. g. u Beogradu, pozivaju se svi župski načelnici i sve župske načelnice, odnosno njihovi zamenici, jer je dnevni red sednica važan također i obzirom na pretstojeći svesokolski slet u Pragu 1932. god., za koji se treba dobro pripraviti. Sednica zabora župskih načelnika i načelnica održće se u prostorijama Saveza SKJ, Terazije 7/II u 10 sati pre podne sa sledećim redom:

1. Izveštaj saveznog načelnika.
2. Izveštaj savezne načelnice.

3. Raspored budućeg rada: a) prednjačka savezna škola u 1932. god., b) savezni tečaj za laku atletiku u 1932. god., c) savezni tečaj za vodne dece i naraštaj.

4. IX. svesokolski slet u Pragu 1932. god.: a) proste vežbe za članstvo i naraštaj, b) takmičenja za prvenstvo SSS, c) stafetno trčanje SSS, e) posebni nastupi župe SKJ u Pragu.

5. Župski sletovi u 1932. god.

6. Plivačka takmičenja i takmičenja u odbojci Saveza SKJ u 1932. god.

7. Pokrajinski sletovi u 1932. god.

8. Predloži župskih načelništva, koji se saveznom načelništvu imaju poslati najkasnije do 10. oktobra o. g.

9. Slučajnosti.

Istoga dana u 9 sati pre podne održaće se u gore pomenutim prostorijama sednica župskih načelnika u svrhu rasprave o svečanom kroju članica.

Kako uprava Saveza nema rasploživih sretstava, zato se učesnicima zabora župskih načelnika i načelnica neće moći isplatiti dnevne i putne troškove. Braca i sestre neka upotrebe za putovanje železnicom župske karte za slobodnu vožnju, koje svaka župa ima po dve. U Beogradu neka po mogućnosti pribave što jeftinija prenočišta.

Prerađen je dnevni red sednica zabora župskih načelnika naime u pogledu takmičenja za prvenstvo SSS, za koje župe treba da prijave svoje

Takmičenja u plivanju trebala bi se održati u augustu 1932. u Beogradu. Takmičiće se u slobodnom, prsnom i hrptnom plivanju. Mere za slobodno plivanje su: za muški naraštaj 50 m i 400 m, za ženski naraštaj 50 m i 200 m, za članice 50 m i 400 m, za članove 100 m i 800 m. Za prsno i hrptno plivanje određene su mere kasnije. Stafetno je plivanje za muški i ženski naraštaj 4 × 50, za članice i članove 4 × 100 m. Takmičiće se također i u skokovima.

Zupski sletovi u 1932. god. Gledate prirede župskih sletova, koji bi imali služiti kao pregled i priprava za svesokolski slet u Pragu, raspravljalj se je veoma opširno i ujedno, da li bi uopće trebalo propisati priredbu župskih sletova. Na to je bila izražena želja, da bi sve župe priredile svoje sletove, jer radi eventualnih teškoća u župama, a koje saveznom načelnicištu nisu poznate, ono to ne može propisati. Na župskim sletovima pružila bi se najbolja prilika da se preglasuju proste vežbe i poprave nedostaci, ukoliko bi se ovi gde pokazali. Župske sletove treba prirediti u proslavu 100 godišnjice Miroslava Tyrša, što župe treba naročiti da istaknu. Govornici u svojim svečanim govorima treba tom prilikom u prvom redu da prikažu život i rad našeg velikog učitelja.

Nastup članstva SKJ u prostim vežbama na sletu u Pragu. Da bi nastup članstva SKJ u prostim vežbama na sletu u Pragu odgovarao svojoj svrsi i veličini prirede, potrebno je, da naši župski načelnici i načelnice izvrše svoju dužnost. O mnogočem se je raspravljalj u sredini TO da bi bilo dobro uvesti ili odrediti, da se nebi pokazala nedisciplina, kako je to bio slučaj n. pr. u pogledu učešća na svesokolskom sletu u Beogradu 1930. god., kada je na javnoj vežbi nastupila jedva dobra polovina svega prijavljenog članstva, dok su ostali razdjele gledali vežbe ili su se drugamo zabavljali, mesto da bi i oni također izvršili svoju svesoku dužnost i nastupili. Ipak ne pomaže nijedan propis ni odredba, ako vežbač još ne ma sokolskog srca ni veselja za nastup. Svoje vežbače najbolje poznavaju načelnici i prednjaci. Župski načelnici i načelnice treba da po svojim društvinama strogo i skrbno nadziru

pravilno vežbanje prostih vežava i da paze naročito na to, da se na slet u Pragu ne uvuku takovi vežbači, koji još ne poznaju svoju svetu dužnost, jer ovakvi bi se isto onako i u tamo poneli, kako su to učinili i u Beogradu, umesto da bi nastupili. Niti jedan od prijavljenih vežbača učesnika ne sme izostati od tačke, za koju bude prijavljen kao i za nastup. Pokažite da ste disciplinirani Sokoli, da razumete značaj sleta, naročito pak svrhu nastupa Saveza SKJ u prostim vežbama kao i u drugim granama. Ko toga svestan, neka radije ostane kod kuće. Za svaki slučaj kršenja discipline postupaće se najstrože te će se sve prekršitelje i krive pozvati na odgovornost. Svaki župski načelnik i načelnica mora pred odlaskom znati, kako članstvo vodi u Prag. Pregled prostih vežava za Prag izvršiće se na župskim sletovima, odnosno po okružjima. Glavni, generalni pokusi za proste vežbe kao također i za druge nastupe izvršiće se u Pragu. Budite dakle veselje i zanimanje za slet!

Sokoli, nosite svečane krojeve! Već duže vremena opaža se u Sokolstvu, da članstvo, koje ima soksolski svečani krok, pre malo u njemu učešće vidi pri sokolskim priredbama, a također ima i dosta vežbačkog članstva, koje nema sokolskog kroja. Raspravljalj se je o tome, na koji način bi se dalo postići, da bi naše Sokolstvo, bilo vežbačko ili nevežbačko, nastupilo u Pragu u što većem broju. Načelnici i društvene uprave treba da se postaraju oko toga, da članstvo pode u Prag u svečanim krojevima. Vežbačkom članstvu, koje nema kroja, neka idu na ruku, da bi ga moglo što lakše nabaviti.

Prednjački tečaj u Pragu. ČOS dostavlja Savezu izveštaj sa klasifikacijama naših učesnika na tom tečaju.

Za župsko takmičenje u Novom mestu, koje će se održati dne 4. oktobra o. g., odredjuje se kao delegat TO br. Lubjek.

Za župski slet i takmičenje u Sarejevo dne 3. i 4. oktobra o. g. odredjuje se kao delegat TO i načelništva Saveza br. Teodorović.

14dnevni tečaj za vodnike dece i naraštaja predlaže se načelništvu, da se isti priredi naredne godine u Ljubljani.

IZ ŽUPA I DRUŠTAVA

Zupa Bjelovar

SOKOLSKO DRUŠTVO DONJI DARUVAR.

bav. Obećao je, da će Sokolsko društvo Donji Daruvare, u kojem su članovi većinom Česi, ustrajno raditi na širenju ove uzajamnosti s pomoću soksolske ideje u najširim slojevima.

Vežbale su u različitim vežbama sive kategorije, i kategorija dece do 6 godina. Najviše se svidela »Slovačka beseda« sastavljena od slovačkih narodnih plesova, po uzoru poznate »Češke besede«.

Tyrševa proslava u D. Daruvaru 20. sept. o. g. — Članovi i članice izveli su „Češku besedu“

godinu, kad se slavi stogodišnjica rođenja osnivača Sokolstva dr. Miroslava Tyrša. Zato je novi društveni predstavnik br. Ladislav Hlaváček, upravitelj češke škole Komenskog, u svom pozdravnom govoru osobito istakao ovaj momenat. Naglasio je, da činjenica, što se Sokolstvo najjače uživelo kod Čeha i kod Jugoslovena, dokazuje, da su oba naroda iste krv i zato treba da ih spaja uvek bratska vernost i ljubav.

ške besede. Izvodili su članovi u soksolskoj odori i članice u lepim čeho-slovačkim narodnim nošnjama.

Ovo su prirede prisustvovali predstavnici vlasti, no inače je poset bio prilično slab, jer je kisovito vreme valjda omelo Sokolska društva iz makar i bliske okolice, da sokolski uvrte poseb ovom društvu. Usprkos toga je raspolaženje bilo vedro i veselo.

Zupa Beograd

PRVE UTAKMICE U ODBOJCI ZA PRVENSTVO ŽUPE.

Dne 6. septembra o. g. održale su se na Kalimedjanu na letnjem vežalištu Sokola Beograd II utakmice u odbojci za prvenstvo župe.

Utakmice su potpuno uspela. U

sveučili se za takmičenje 8 odeljenja članova, 8 odeljenja muškog naraštaja, 3 odeljenja ženskog naraštaja i 1 odeljenje članica. Sva su odeljenja došla u propisnim odeljima za igranje.

Posle sednica sudija otpočele su utakmice po kup-sistemom.

U 8 sati voda utakmica br. Franjo Žic, načelnik župe, sazvao je zbor tak-

mičara te im ukratko izneo najpotrebitije stvari posle čega je otpočelo takmičenje.

Svega je bilo 30 utakmica, i sve su bile na izvesnoj visini, a spomena su vredne polufinalne i finalne borbe Matice sa Beogradom II i Šabac sa Beogradom I.

Šabacko odeljenje, njih šest braće, crni, lepi, brzi, igraju sa razumevanjem, voljom, elanom, planski, smisljeno, zbog čega su se plasirali na prvo mesto u ūpi, od koje su dobili kao nagradu bronzanu staturu, kao i ostala pobednička odeljenja.

Posle naraštajaca dolaze članovi, koji daju živu i tehnički doteranu igru. Favorit je Pančevo, koje igra lepo, sigurno, sa finesama i neopisivim elanom.

Jedno se mora pohvaliti kod te vrste, a to je njihovo naročito ophodenje u igri, u kojoj ne prekoravaju igrača koji pogreši, već ga naprotiv hrabre i bode na zajednički rad, što im je mnogo olakšalo igru. Kod drugih vrsta to se nije moglo zapaziti.

Zenski naraštaj, lep i vredan, daje lepu laku igru, a pobednik je Beograd II.

Članice su bez konkurenčije zauzele prvo mesto, a boriće su se, kao i favorit naraštaja za državne boje 20. o. m. u Zagrebu.

Članovi i m. naraštaj igrali su za državne boje 13. o. m. u Maribor. Unatoč toga što naše Sokolstvo uvodi jednu novu disciplinu budućnosti, koja po načinu igranja i po opštem pozitivnom uticaju na organizam predstavlja igru vaspivnog karaktera, publike se odazvala u minimalnom broju.

Svaki je početak težak, zato ne gubimo nadu, jer će doći vreme, kada će roditelji u punom broju, nasmejana lica, posmatrati svoju decu, kako skraćuju slobodno vreme lepom igrom, lepim sportom.

Najviša je bilo razne jačine i opredelenja, a dosta ih je bilo, koji su pozdravljali lepu, solidnu i virtuoznu igru.

Utakmice su vodili vrhovne sudije braća: Nikolić Mihajlo, Rozencvajg Maksim i Pavić Zdenko, potpuno objektivno, tačno sa izvesnom rutinom i voljom, što nije bilo lako, jer su utakmice trajale do posle podne.

Na završetku je br. Smiljanić u ime starešine župe pozdravio takmičare i predao im darove, koje su vode vrsta primili uz očigledno zadovoljstvo.

Burji, da bo mogel pri posečanju društva članstvo podučiti v odbokki. — S. načelnica poroča, da so priprave za župni prednjaški tečaj za članice končane. Tečaj bi se moral vršiti že lani, toda radi raznih ovir ga ni bilo mogoče prirediti. V smislu lani sprejetega sklepa krije župa stroške prehrane in prenočišča iz lastne blagajne za obiskovalce tečaja. — Društva se opozorijo na pravilnik o dobavi brezplačnega premoga za telovadnice s pozivom, da takoj sestavijo prošnje v smislu pravilnika in jih predložijo župi.

Zupno upravo zastopajo na javnem nastopu 27. septembra v Orlivasi br. Čepin, 4. oktobra v Veliki Pirešici starosta br. Smertnik. Tyrševega tečaja v Novem Sadu dne 5. in 6. septembra se je udeležil br. župnik tajnik.

Sokolsko društvo Hrastnik poroča, da je bil 19. septembra likvidiran konzorcij Narodnega doma in je s sklepom izrednega občnega zборa prešel dom v last društva. — JSM je poslala 25.000 komadov znak zlepnic po 1 Din, da se v župi razpečajo, izkušček nakaže JSM v uporabo propagande naravnih lepot onih siromašnih krajev, ki sami ne morejo nitičesar prispeti k izdaji in založbi dopisnic s slikami iz svojih področij. Župa bo vsa društva v okrožnici opozorila, da ima v zalogi znamke, priložila po en izvod in društva pozvala, da jih načrtojo. — Savezni poziv, da uvedejo vse edinice nabiralno akcijo v prid gladilčicim v naših južnih in južnozapadnih pasivnih krajih, se bo objavil v »Novi dobi« in v posebni okrožnici. Župa vsem edinicam najtopleje priporoča, da takoj uvedejo čim živahnejšo akcijo. — Sokolskemu društvu Sv. Pavel pri Preboldu za odpis saveznega in župnega poreza za leta 1930., 1931 in 1932. ni mogoče ugoditi.

Savez se naprosi, da izda podrejenim edinicam navodila, po katerih je razpečevanje raznih predmetov kakor na pr. zlatih žebeljev za prapore itd. izven območja lastne župe prepovedano. Prošnje za prispevke se čimdalje bolj kopijoči in jih iz finančnih razlogov ni mogoče upoštevati. — Bratiskemu Savezu se izreče zahvala za podarjeno knjigo »Slavensko Sokolstvo«. — Poročilo društva Šmarje v zadevi nekih pojavov naših nasprotnikov dne 13. septembra v Šmarju, se vzame na znanje. — Župna odborova seja se dolazi na nedeljo, 11. oktobra ob pol 12. uri dopoldne v celjskem Narodnem domu. — Končno so se obravnavale nekatere disciplinske zadeve.

SOKOLSKO DRUŠTVO ŠMARJE PRI JELŠAH.

V prav dobrini udeležbi in dobrem razpoloženju se je vršil 8. septembra 1931. s sodelovanjem sosednih društev javen nastop. Popoldan se je vršila krasna povorka, pozdravljenja in obispana z cvetjem navdušenega občinstva. Po kratkem nagovoru župana Trga Šmarje Franca Stambergerja, staroste dr. Joso Šašla in dr. Svetina, ki je govoril v imenu celjske župe, se je začel ob 16. uri nastop. Nastopili so vsi oddelki. Vse vaje so bile eksaktne izvajane. Celotni nastop je pokazal res lepe uspehe celotnega dela v telovadnici in je vadičljivo k prav dobrini izvedbi programa in k moralnemu uspehu le čestitati.

Župa Maribor

SOKOLSKO DRUŠTVO SLOVENJ-GRADEC.

Naše Sokolsko društvo je 16. septembra zvčer v spomin 99. rojstnega dne ustanovitelja Sokolstva dr. Miroslava Tyrša priredilo lepo uspelo Tyršovo akademijo. Akademija je bila zamišljena ne samo kot proslava 99. rojstnega dne velikega Tyrša, ampak tudi kot nekak uvod v »Tyršovo leto«. Tyršovo proslavo je po odigrani sokolski koračnici otvoril br. starosta dr. Zeleznikar. Glavno točko akademije je tvoril izčrpni referat tajnika br. Sovrta, ki je s pravim sokolskim zanosom podal pregledni obris dobe in razmer, ki so zahtevali Tyršev pojav. Ob splošnem odobravanju vseh navzočih bratov in sester je javil sklep odbora, da se bo novi Sokolski dom imenoval po ocetu Sokolstva »Tyršev dom«, kakor tudi da bodo vse sokolske prireditve v Tyrševem letu posvečene njegovemu spomini. Načelnik br. Veljak je podal vodilne misli najznamenitejšega Tyrševega dela po K. Polmanu. — Na sporedu so bile še razne točke, ki jih je izvajal moški in ženski naraščaj, dočim je salonski orkester igral med drugim tudi prelepe češke narodne pesmi. — Obisk prosvetne akademije je bil nad vse zadovoljiv in si Sokolstvo lahko h takoj lepemu moralnemu uspehu samo čestita.

Župa Mostar

SOKOLSKO DRUŠTVO NEVESINJE.

Na osnovu vlastoručno potpisanih zaveta objavljaju se ovim putem svoj brači imena bivših članova trešnjačke sekcije Sokolskog društva

Nevesinje, koji pogaziš zadanu reč i prekršiš potpisani zavet trezvenosti, a to su: Šefkija Kolaković, krojač, Muzafer Haznadarović, cipelar i Edhem Hasanbegović, posednik.

Svi napred navedeni isključeni su iz društvene trezvenjačke sekcije.

SOKOLSKO DRUŠTVO LJUBUŠKI.

Godišnja javna vežba.

Na dan 6. septembra o. g. održana je društvena godišnja javna vežba u bašti Sreskog suda, koja je po svojemu moralnom i materialnem uspehu nadmašila sve sokolske i ostale prednje održavane od oslobodenja do danas u ovom mestu.

Ranim jutrom objavljena je ova svečanost pucanjem prangija sa gradine, čiji zvuk ujedno napomenu svima gradanima svanuće osmog rođendana Nj. Vis. prestolonaslednika Petra, i starešine Sokola kraljevine Jugoslavije.

Prema utvrdenom programu, pre podne izvedene su probe svih kategorija u prostorijama sokolane u prisustvu župskog načelnika br. Prnjatovića Laze.

U 11 sati prepodne nenadano stiglo je vелiko broju i braća Imočani sa svojom društvenom glazbom na celu.

Oko 2 sata posle podne počeli su stizati gosti sa strane, medu kojima su prvi stigli gosti iz Mostara: Komandant Jadranke diviz. oblasti, general br. Miroslav Tomic sa svojom čenjonom obitelji, dr. Nikola Zdunić, okružni inspektor, te braća dr. Milan Dokić, dr. Veljko Jelačić i Dušan Bačić, članovi uprave župe.

Ostali gosti iz okolnih društava: Čapljinje, Stoca i Vrgorca, dočekani su na ulazu u grad sa imotskom glazbom, koja ih je dopratila do sokolane.

U 3½ sata krenula je velika povorka od sokolane do vežbališta na celu sa generalom bratom M. Tomičem i članovima uprave župe, predvoden vojnom glazbom Jadranke divizijske oblasti iz Mostara i društvenom glazbom Sokolskog društva Imotski uz učestvovanje celog našeg društva, pre pomnenih Sokolskih društava: Čapljinje sa svojom četom Tasovići, Stolac, Vrgorac i Imotski, mesnih društava i ustanova, tako da je to bila jedna imponzantna revija sokolske snage i snažna manifestacija sokolske i jugoslovenske ideje.

Pri početku javnog nastupa kategorija, starešina društva br. Mustafa Nazecić pozdravio je prisutne, naročito goste, koji vodenim pravom sokolskem idejom nisu žalili truda, da nas ovako brojno posete i time uveličaju ovu našu svečanost. Svoj lepi govor završio je poklicima Nj. Vel. Kralju i celom kraljevskom Domu, što su prisutni burno in oduševljeno popratili. Nakon toga je vojna muzika otvorila državni himnu.

Odmah malo zatem po redu su nastupale sve kategorije: ženski i muški podmladak, ženski naraščaj i članstvo Treba naglasiti, da članstvo, pored toga što je bilo zaposleno oko tehničkih priprav za javni nastup, dokazavši to svoje spremanje plodonosnim rezultatima v preciznom izvedenju vežbi, nije žalilo svoga truda, nego su vse skupno slobodno vreme iskoristili na uređenju vežbališta, tako da to društvo nije koštalo skoro ničta.

Da je postignut ovako sjajan uspeh sa tehničkog gledišta, ima se zahvaliti br. Napoliju Nedeljkiju, prednjaku, ki je punih mesec dana boravio na našem društvu, održavajući društveni prednjaški tečaj i ujedno spremao sve kategorije, zatim društvenom načelniku br. Salihu Hrnjčeviću, ki je rame uz rame sa br. Napolijem uvek bdio nad radom i spremajenih vseh kategorija, te sestrama Orman Fahiri in Deliči Stanki.

Naveč istoga dana priredena je svečana sokolska akademija na istom mestu. Na akademiji je prisutne goste pozdravio najmladi Soko iz kategorije podmlatka br. Semiz Žarko. Tom prilikom su bile deklamovane dve lepe deklamacije: »Nj. Vis. prestolonaslednik Petru« i »Želje jugoslavenskog deteta«, zatim je izvedeno nekoliko dečjih igara in šest biranih piramide, ki so vrlo uspešno izveli članovi vežbališča. Time je program akademije bio zavrsen.

Nakon toga je nastala igranka.

Opšti uspeh v javnem času i akademije bio je odličan, što nam najbolje svedoči brutto prihod od okoli 12.500 Din. — Odbor.

SOKOLSKO DRUŠTVO STON.

Dana 6. septembra o. god. prigodom rodendana Nj. Vis. prestolonaslednika Petra održalo je Sokolsko društvo u Stonu svoju prvu godišnjoj javni vežbu, koja je bila retka manifestacija sokolske svesti, snage in volje.

Rano ujutro prošla je kroz grad sokolska muzika svirajući budnicu.

U 10 sati održana je u sokolani svečana sednica društvenog upravnog odbora uz brojno učestvovanje članstva. Na sednici je društveni starešina br. Slavković održao prigodno slovo.

Posle sednice sve članstvo je korporativno otišlo na svečano blagodarenje u mesnu nadžupsku crkvu, a posle blagodarenja svršala se je ogromna povorka od nekoliko stotina Sokola i građana sa sokolskom muzikom na celu in u oduševljeno klicanje Nj. Vel. Kralju, starešini Sokola prestolonasledniku Petru i Jugoslaviji obišla grad.

U 15 i pol sati svršali su se vežbači na otvorenem prostoru pred sokolonom i postrojeni otišli na ogrešeno vežbalište, koje je za ovu priliku bilo lepo uređeno sa preko 7 metara visokim tribinama. U mnogobrojnim tačkama nastupili su članovi, naraščaj, muška i ženska deca. Svi nastupi bili su oduševljeno pozdravljeni od mnoštva naroda, koji je s uživanjem promatrano tačno i precizno izvođenje vežba. Na silno odobravanje naišao je nastup Sokola seljaka u slikovitoj narodnoj nošnji, koji su svoje vežbe izveli živo i skladno. Isto tako srečno su pozdravljene borilačke vežbe članova, vežbe sa lukovima ženske i vežbe sa puškama muške deca, a poklicima i oduševljenu nije bilo kraja, kada se je na kraju vežbe članova »Oj Slaveni« izvila velika jugoslavenska trobojnica.

Na koncu je društveni starešina br. Slavković svrštanom članstvu održao govor, u kojem je istakao, da su članovi Sokolskog društva u Stonu ovim svojim prvim javnim nastupom posvetočili svoju spremu i disciplinu, ukazali na jakost sokolske ideje u ovom kraju. Pozvao ih je, da i dalje ustrajnu u radu, verno sokolskim idealima, idejama velikog Tyrša i smernicama, koje je jugoslovenskom Sokolstvu dao naš mudri i viteški Vladar. Svoj govor je završio poklicima Nj. Vel. Kralju, Prestolonasledniku i Jugoslaviji, a sakupljene stotine Sokola i naroda gromkim su klicanjem pozdravili govor br. starešine.

Zatim je kroz grad krenula veličanstvena povorka, koja je uz burno klicanje i sviranje muzike došla pred sokolonom i tu se razila.

Navečer je priredena u društvenim prostorijama akademija, koja je vanredno uspela.

Ovaj prvi javni nastup Sokolskog društva u Stonu, kojemu su stotine članova dali izgled župskog sletja, uspeo je u svakom pogledu i ostati će neizbrisiv u spomeni učesnika.

Z. d.

Župa Osijek

PROSLAVA 6. SEPTEMBRA O. G.

U svim jedinicama naše župe proslavljen je ovaj za našu naciju i naše Sokolstvo tako značajan datum sa puno smisla i topline, visokim dostojanstvom i iskrenim oduševljenjem.

PO naše župe da je inicijativa za jednoobraznu proslavu dana po svim jedinicama te mu je po upravi župe i bilo naloženo izvođenje tega predloga.

Kako 6. septembra nije bila samo radosna slava rođendana našeg uživošnog brata starešine, ponosa godišnjice epohalne zamene starih pukovskih zastava s našim novim znamenjima jugoslovenske budučnosti, nego i tužna obletinja pogibije četvorice junaka načelnika naše sirotice Istre, trebalo je voditi računa o trojaku značaju tog spomen-dana. Stoga je naša župa u jednoj naročitoj okružnici PO-a ne samo odredila proslavu dana, nego je istom okružnicom bio dostavljen svim jedinicama i kratak svečani govor o značenju dana (iz pera brata dra. Ilijie Mamučića, potpredsednika ZPO-a).

O tim proslavama primili smo sledeće izveštaje:

Društvo Babina Grede održalo je sa celokupnim članstvom proslavu u školskoj zgradbi. Prigodni govor je održao starešina, a posle toga krenuće svih u kraljevnu na blagodarenje.

Ceta Bankovec bila je po izaslanicama zastupana na misi Zahvalnici u Feričanima. Popodne sakupilo se 22 člana cete (otsutna 4 člana) u vežbalištu. Načelnik-površnik održao je govor o značenju dana.

Društvo Batina održalo je proslavu u velikoj dvorani općinske gospodine sa predavanjem društvenog prosvetnika. Poset i uspeh priredbe vrlo dobar.

Društvo Beli Manastir spojilo je svoju proslavu sa priredbom čete Petlovac, koja je toga dana održala svoj prvi javni nastup. Na toj javnoj vežbi sudelovali su svi vežbaliči sa svojim upravnim odborom. Ova je javna vežba bila odlično posećena, a naročito su se u lepom broju odzvali Petlovčani, koji su mahom Nemci. Vežbe su tekile u najboljem redu te je sudelovala i na vojska, frenetično pozdravljena. Nakon dovršenih vežbi održao je govor prosvetnik društva Beli Manastir o značaju dana, koji je primljen burnim ovacijama Kralju, starešini prestolonasledniku Petru in Otadžbini.

Župa Sušak - Rijeka

SOKOLSKO DRUŠTVO RAB.

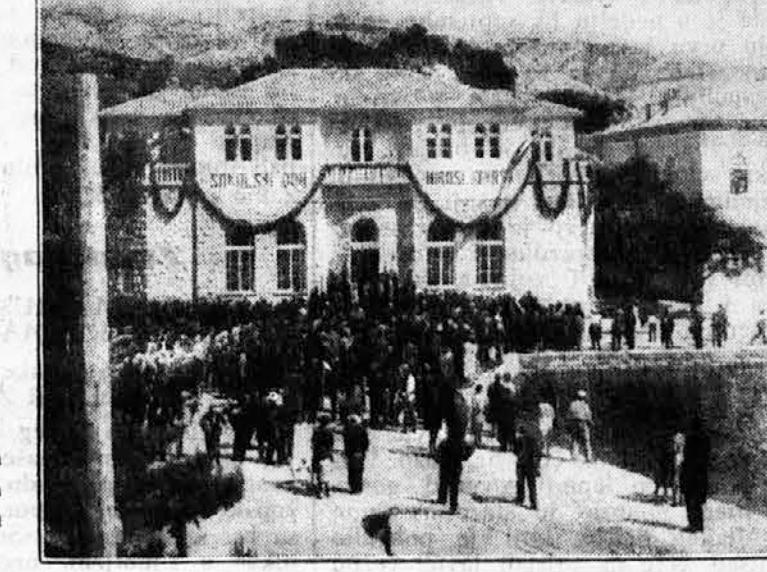
Rad u novom Sokolskom domu Miroslava Tyrša. — Komemoracija istarskim mučenicima. — Tehničko-pravni tečaj.

Novi Sokolski dom Miroslava Tyrša u Rabu, koji je svečano otvoren u prisutcu izaslanika Nj. Vel. Kralja i uz razvoje novog društvenog barjaka dne 6. septembra o. god., razvija se u pravi sokolski pčelinjak.

Rad u novom Sokolskom domu započeo je 14. septembra, kojeg je dana uvečer održao komemorativni govor istarskim narodnim mučenicima Milošu, Bidovcu, Marušiću i Valenčiću, br. društveni prosvetnik Žuklić. U svojem dirljivom govoru izneo je sve

gleđava sav društveni rad i poslovanje.

Prošlih dana boravio je u Rabu br. prof. Vjekoslav Spinčić, koji je redoviti član našeg Sokolskog društva u Kastvu, i koji je i pored svoje 83 godine života, u Kastvu na desetu godišnjicu oslobođenja Kastavštine blagoslovio kao narodni radnik i Sokol tamošnji barjak. — Interesovan je za novi Sokolski dom u Rabu. Prvi dan svojega dolaska u Rab odmah se je uputio da pregleda i novi školsku zgradu i novi Sokolski dom. Pregledao je sav dom. Pregledao je krasnu gomboanu, do kojih su garderober, tuševi, pa uredaj pozornice, nadalje u mediatku iznad društvene sobe stan sa dve sobe, pa prostorije u prvom katu od 10 soba, za uredski smeštaj i za jedan stan. Br. prof. Spinčić interesovan je

Sokolski

